

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ВОЛОДИМИРА МАКСИМОВИЧА БОРИСА

Українська наукова еліта, фтизіатрична служба України зазнали великої втрати — 2 грудня 2009 р. після важкої хвороби перестало битися серце Бориса Володимир Максимовича — доктора медичних наук, професора, завідувача відділу епідеміології, клініки туберкульозу та НЗЛ Львівського НДІ епідеміології та гігієни МОЗ України, відомого вченого-фтизіопедіатра, висококваліфікованого спеціаліста, гідного продовжувача справи корифеїв фтизіопедіатрії, які стояли біля витоків становлення протитуберкульозної допомоги дітям ще у Радянському Союзі.

20 серпня 2010 р. йому б виповнилося 79 років, майже 50 з яких віддано науці. Народився Володимир Максимович в невеличкому містечку Грубешові (тепер в Польщі) в родині вчителів. Після закінчення гімназії у місті Бережанах, вступив на лікувальний факультет Львівського медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1954 році. Подальша доля В. М. Бориса пов'язана з фтизіатрією: протягом 8 років працював фтизіатром, а потім завідувачем менінгітного відділу Дрогобицької обласної туберкульозної лікарні.

В 1962 р. В. М. Борис розпочав свою наукову діяльність у Львівському НДІ туберкульозу МОЗ Української РСР на посаді лікаря поліклінічного відділення. У 1969 р. він успішно захистив кандидатську, а в 1987 р. у Центральному НДІ туберкульозу СРСР — докторську дисертацію. У 1996 р. йому було присвоєно звання професора.

З 1969 р. по 1988 р. В. М. Борис був вченим секретарем Львівського НДІ туберкульозу МОЗ УРСР. В зв'язку з об'єднанням у 1988 р. Інституту туберкульозу з Львівським НДІ епідеміології та гігієни МОЗ України він очолює відділ епідеміології, клініки туберкульозу та НЗЛ, де працював до останнього дня. Протягом тривалого часу очолював Львівську обласну асоціацію фтизіатрів і пульмонологів.

Професором В. М. Борисом опубліковано 142 наукові роботи. За багаторічну працю Борис В. М. нагороджений знаком «Відмінник охорони здоров'я» та медаллю «Ветеран праці».

Більшість наукових робіт В. М. Бориса були присвячені проблемі боротьби з туберкульозом серед дітей та підлітків і, в першу чергу, питанням попередження, раннього виявлення та диференційної діагностики цього захворювання. Значний внесок вніс В. М. Борис в роз-

робку та удосконалення вакцинопрофілактики туберкульозу. Розуміючи важливість практичного використання проведених досліджень, детально розробив і впровадив у практичну охорону здоров'я бригадний спосіб профілактичної протитуберкульозної роботи серед дитячого та підліткового населення.

Особливу увагу приділяв організації протитуберкульозної допомоги сільському населенню в західних областях України. Важливе місце в науковій діяльності проф. В. М. Бориса займали питання диференційної діагностики туберкульозу легень. Ним розроблено способи розмежування поствакцинальної алергії від постінфекційної, туберкульозу і неспецифічних захворювань легень, визначено диференційно-діагностичні критерії, що дало можливість удосконалити своєчасну діагностику туберкульозу. В результаті дослідження вперше було визначено нові групи ризику розвитку туберкульозу у дітей.

Проф. В. М. Борису були властиві риси, які дозволили йому успішно працювати на науковій ниві. Завжди був готовий допомогти тим, хто хотів і вмів працювати. Добрим прикладом цього є спільна робота з кафедрою фтизіатрії і пульмонології Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького.

Володимир Максимович прожив складне цікаве життя. Йому не завжди було легко. Постулатами його були порядність, постійна праця над собою і удосконалення. Дружина Віра Василівна — вірна подруга, зуміла створити йому всі умови для наукової праці.

2 грудня 2009 р. професор Борис В.М. відійшов у небуття, але не забуття. Він залишив у спадок сторінки наукових праць, цікавий напрям досліджень, учнів-співробітників, яких навчив працювати за будь-яких обставин, отримуючи задоволення від наукової роботи, постійно шукати і знаходити нові вирішення поставлених завдань. Завдяки своїй ерудиції, доброзичливості, сердечності проф. Борис В. М. назавжди залишив про себе добру пам'ять у серцях тих, хто його знав.

*Колектив Львівського НДІ епідеміології
та гігієни МОЗ України
Правління Асоціації фтизіатрів і пульмонологів України
Редколегія "Українського пульмонологічного журналу"*